

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY
Posudek bakalářské práce

Autor: Tomáš Kotrla

Studijní obor: Jazyková a literární kultura

Název práce (česky/anglicky): Současná česká literatura a společnost / The contemporary Czech literature and society

Vedoucí práce: prof. PhDr. Vladimír Křivánek, CSc.

Oponent práce: Mgr. Jan Bílek

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, cílem, anotací, obsahem a závěrem	A
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	B
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	B
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	A
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	B
Výsledný průměr	

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A,B,C,D,E,F. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně:

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

1. Stručně shrňte situaci současné české literatury a společnosti, jak jste ji předestřel ve své práci; v čem vidíte příčiny snižujícího se zájmu o současnou českou literaturu?
2. Vyložte, jaký byl rozdíl ve společenském vnímání postavení spisovatele pro roce 1968 a pro roce 1989.
3. Porovnejte realisticky možnosti, které nabízí Česká literární bibliografie a její nástroje a Texty o literatuře Vašeho projektu.

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Autor si pro vysokoškolskou kvalifikační práci sympaticky určil náročnější aktuálně vymezené téma. Jeho cílem bylo „analyzovat příčiny klesajícího zájmu veřejnosti o současnou českou literaturu a [...] navrhnout praktické řešení problému, realizované formou [...] internetového projektu“ (s. 10). Výsledek podává představu o tom, co reprezentant generace mileniánů ve věci identifikuje jako problém a jak ho navrhuje řešit. Druhotně práce vypovídá o tom, jak autor přistupuje k tvorbě textu, jak pracuje s informacemi, jak stylizuje atd.

Reflexe dynamické a pluralitní problematiky od roku 1989 by slibovala zjištění ve střetu několika diskursů (s. 10 „Pád totalitního režimu znamenal vytoužený konec ideologického tlaku, téměř současně však na literární obec dolehl

tlak finanční. [...] Spisovatelé dobrovolně opustili veřejný prostor, čímž se sami vyhnali na okraj společenského zájmu. [...] Je však vůbec možné, aby literatura v 21. století plnila i jinou než výhradně estetickou funkci?“) Autor téma uchopuje stručným záznamem proměn vytyčeného terénu prostřednictvím popisu a analýzy segmentů literární kultury po roce 1989 (s. 13–22), obsažnějším shrnutím diskusí o společenské úloze literatury po roce 2000 (s. 22–32) a glosou o mimoestetické společenské roli spisovatelů v české společnosti (s. 12–13).

Obraz skládá z dílků o době a společnosti, roli spisovatele, spisovatelských organizacích, oborových oceněních, literárních časopisech, kritice, knižním trhu, funkci nakladatelství, čtenářství, tj. literární kultuře, literárním provozu atd. Byť to nebylo jeho záměrem, bylo by lze výklad založit šířeji uplatněním výsledků, které k věci předložila vedle literární vědy také historiografie – od syntéz po dílčí studie (příslušné díly Dějiny zemí koruny české, Kaplanova kniha „Všechno jste prohráli!“ ad.) nebo sociologie. To je prostor, a autor to sám tuší, ve kterém musí téma dál, hloub promýšlet.

Autor uplatňuje náležitosti odborné práce (úvod s vymezením tématu a hodnocením literatury, shrnující závěr, seznam pramenů a literatury). Jaký účel má ale vyčleňování delších citací do zvláštních odstavců a ponechání kratších uvnitř dalšího textu? K čemu je vyznačování v uvozovkách vložených citací kurzívou? Nebylo by smysluplné využít čas ušetřený na formálnostech k podstatnému – k tvůrčí činnosti? Případně k finální redakci, která předložené práci schází? (Např. s. 11 „pohledem čtenáře na současnou produkci se [ve] svých výzkumech věnuje“; s. 13 „politickým zásahům do politiky[!– patrně literatury]“; s. 17 „často však často“.) Autor může zpracovat i na srozumitelnosti svého psaného projevu, na svých stylistických dovednostech.

Faktické nepřesnosti by po čase asi odhalil (např. na s. 21 datuje vznik časopisu A2, který byl založen v roce 2005, před rok 1995). Pojem sekundární literatura neznamena totéž co doplňková literatura. Seznam zkratk a termínů (i ty jsou zkratky, ale autor je zde neobjasnil; v případě SWOT tak učinil až v poznámce k textu na s. 47) by bylo uzuální zařadit na jiné místo než před úvod. Náležité by bylo neužívat u stránkového rozsahu pomlčku. Autor si snad uvědomí, že stále ještě stojí za to vypravit se za kvalitními tištěnými zdroji, byť jeho generace preferuje snadnost informací dostupných na internetu.

Za praktický cíl si autor vytkl realizaci projektu www.soucasnaliteratura.cz, který by řešil pokles zájmu veřejnosti o českou literaturu, a v práci ho představil (s. 33–48). Vývoj myšlenky šlo podat stručněji, není třeba obsáhle informovat o zvažovaných, ale nerealizovaných etapách věci, byť i do nich byly vloženy síly. V budoucnu možná autor zváží, zda výsledek nesblížit s webovými stránkami větší instituce, zabývající se literaturou...

Předložené téma mám za podstatné a autorovo nasazení za nadějně.

Datum a podpis oponenta práce:

24. 5. 2017

Jan Bílek